

[Bertel Haarder]

udsatte sparefristen; så er vi vist enige om, hvordan det forløb. Finansministeren krævede ikke, at vi skulle udsætte fristerne, men da finansministeren udsatte sin personlige frist for aflevering af sparebidrag, udsatte vi derefter vor frist, hvilket gav fremskridtspartiet en oplagt lejlighed til for en gangs skyld at overholde fristen, men det lykkedes dem at ankomme med præcis den sædvanlige forsinkelse også i forhold til den nye frist.

Jeg kan ikke forstå og har spurgt finansministeren om det, at finansministeren tør afvise vores spareramme. Mener finansministeren virkelig ikke, at den spareramme egentlig var meget fornuftig, hvis vi nu flytter den frem til 1981? Er det ikke noget i retning af de ret moderate sparerammer, venstre har opstillet, som finansministeren selv bliver nødt til at komme ind på i 1981? Det vil jeg gerne have hans reaktion på.

Det er rigtigt, at jeg kaldte det fantasiløst med de lineære besparelser. Jeg indrømmer, at det også kommer til at ramme de 517 mill. kr., som SV-regeringen lagde frem. Men hvad skulle vi gøre? Det var jo simpelt hen det eneste, man kunne, jeg havde nær sagt sparke den regerings forskellige medlemmer til; så tog vi det, der var at få, for ellers fik vi jo heller ikke den besparelse. Det er ikke med nogen stor glæde, vi går ind i en ny lineær besparelse, specielt ikke sådan en som denne her, der kun rammer prisstigningerne og derfor yderligere forværrer udviklingen i retning af, at man har offentligt ansatte, der ikke har noget at arbejde med, fordi alt andet er sparet væk.

Jeg nævner det udtrykkeligt, for vi kan ikke blive ved med det, og dette må være sidste gang. Næste gang må man gå ind i de enkelte konti og finde ud af nogle områder, hvor man simpelt hen kan undvære lidt personale. Der sker ikke så meget ved det, hr. finansminister, for den finanslov, vi her vedtager, rummer 847 nye stillinger, så selv om det altså skulle gå sådan, at der var nogle, der skulle afskediges et eller andet sted, er der allerede med denne finanslov oprettet 847 nye stillinger til dem; værre er det ikke. Derfor ser jeg frem til finansministerens svar på mit spørgsmål om den spareramme, han selv finder passende for 1981.

Palle Simonsen (KF):

Jeg vil naturligvis meget nødig have, at der skal opstå nogen misforståelser i forhold til finansministeren om, hvordan besparelser skal opfattes. Når jeg gav udtryk for, at jeg ikke fandt, at de 500 mill. kr.s nedskæring af folkepensionen var en reel besparelse, skal det ses på den baggrund, at det, som vi opfatter som reelle besparelser, er et forsøg på at begrænse væksten i personaleforbruget og de deraf affødte driftsudgifter. Det er klart, at finansministeren kan regne de 500 mill. kr. med i sit tal, lige så vel som vi har gjort det for de områder, hvor vi har sparet på indkomstoverførslerne. Men det er hverken beskæring af f. eks. investeringerne, som medfører, at vi over en længere periode får den begrænsning, som der er behov for i anvendelsen af de offentlige ressourcer.

Når vi f. eks. kan læse efter de seneste skøn, at der bliver ansat formentlig et godt stykke over 30.000 ekstra i den offentlige sektor i det kommende år, er det jo netop et udtryk for, hvor disse ting accelererer. Det er ikke blot et spørgsmål om betydelig mere end 30.000 nye ansættelser, det er også et spørgsmål om, hvad det fører med sig af øgede driftsudgifter, så når vi taler om reelle besparelser, er det på disse områder, men de andre hører naturligvis bogholderimæssigt med i det beløb, som vi når frem til.

Jeg har i øvrigt ikke mange kommentarer til de enkelte ordførere. Jeg kan sige til hr. Glensgård, at jeg har svært ved at se visdommen i det nye underændringsforslag, der er kommet til budgetreguleringskontoen, for her slås jo nu forsvar og folkepension sammen, og de to ting har måske ikke slet så meget med hinanden at gøre. Så bliver det nok lidt svært at få markeret, hvordan den politiske holdning er til de to respektive områder. Jeg synes, baggrunden for dette ændringsforslag er noget teknisk meget kompliceret, som der ikke er grund til at hænge sig alt for meget i. Det, der har været ønsket med de to underændringsforslag, der er stillet af de fire partier venstre, CD, kristeligt folkeparti og det konservative folkeparti, er en politisk markering af, hvordan man vil forholde sig i folketinget på disse to vigtige områder.

Så kan hr. Glensgård føje til: nå ja, men så bliver budgetreguleringskontoen mindre, hvis man ikke gør det på den måde, hr. Glensgård gør det. Det er naturligvis rigtigt,